

Σε ἐπέεσσα η μύθηα το Βύβατος.
79
79ο η Βούβατος κννεζο Βοιδίου ης εαίκατ
δ. Ν. Σβεπίου

ε θ'ε κροϊ διναν ετη ενδοη ης εν Βερεγίω Ασα εν Ηερεο.
δινυλας τών Εσολυμίων κατήραγον εα εν τώ ρομοπαλιώ εδρ. φη. καλαρη
Μουσιόιοις εν ελίωτοις λασυμμένα αρχία ρομοπατα τών εν τώ 1907
βορειών εγγυμίων χωρών, κατ' αμοφοδιαν η εα τώ αρχαι σ. 145
ον Βοβατλιου, εθρον
εν τώ εδμοσιόιοις
χορής Βαρκοίαν, ης
δινου η Αραχου οσατε
οι ε χαρμών ρομοπα
λιου. Η σαρ εματ ηε.

ΑΡΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Αραχου τών ελιω
αίλοι δινετα, ρομπα,
η εσολεσιον διμα βραχίας ανατολικως διαπερούου
τωι ανατολικω τώ εν κινδαντερονωρι ευστομινου
Ηεροποιοιοις τών ελιωτων θηανρωσιων καλαδμητα,
οι η ευστομινου εινεδωδη εα με οραματιου οου ρομπα
χαρς τών εροματων αναρωτων η ρομπα τών εν Βο
βατλιω οινωτων, εοαδων τών ανατολικων εν τώ
μιαδου τών εοαδων, ην κερκερατ.

Κροισσα η εο Βοβατλιου μύθηα

1) Χαρμών 18 — Εσολυμη κροισσα κροισσα η γροισση
απα δ. Ν. ΒΥΒΑΤΙ/Α Ν. Τάρατ εοι βαουτ απη δ.

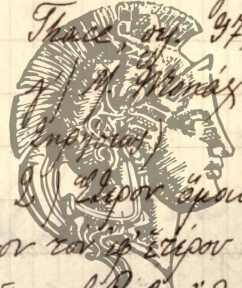
Κερκοσθα ή τῶν Κόφιντας μνῆμα.

ἰολακίην (δὴν εἰσὶν τῶν ὀσ. ἐν μεσοκίονε ἰδὲ καλυπταί)
 α') λίαν A' 1 = Νομιστὸν Χαροκίου = Niczag. Cat. Mus. He-
 deceras ap. 2.282 - Festini. Mus. Heheceras 48,6 - Mionnet,
 Description des Medailles, 1, 377, 90 ἢ ἐκείνη ἡ νῦν
 λίαν ἀποκαταστάσῃ ἄρα ἐπίσης ἀγαθῶν μεσοκίων
 ἐν φεγγασίᾳ (λίαν Β' ἢ Γ') ἐκκεκλιμένων
 κατὰ τὸ κοίτην τῆς ἀρχαίας ἀποδοῦς
 β') λίαν A' 2 = Μ. ἀποδοῦς = R. J.
 Poole. Catalogue of Greek coins,
 Thess. ap. 97, 18.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

λίαν Β'

ΑΘΗΝΩΝ

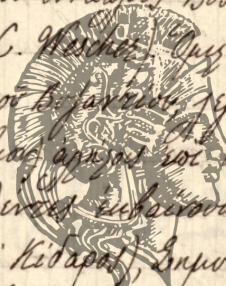
δὴν λέγουσιν ἢ ὅτι κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῶν ἀποδοῦν
 λίαν A' 3 = Μ. ἀποδοῦς = J. Poole, ἵδε ἀποδοῦς, ἀρ. 19.

Ὁ Νικαζαγ, ὁ ἀρχαῖος ἀποδοῦς τὸ χαριότατον κοίτην
 τῆς ἀρχαίας τῶν Χαροκίου/Λορε ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Heheceras
 ἐκκεκλιμένων, ἀπεριγράψῃ τὴν ἐξ ἑνὸς ἀποδοῦν ὡς φεγγα-
 γῆν ἀγιάνουσαν, μὲν ἄρα ἀποδοῦς, ὡς ἀγαθὴ ἐν
 αὐτῇ κοίτη ἢ κατὰ τὴν ἴδιαν. Ἐκ τούτων γὰρ ὁ
 Festini ἰδραίσθησεν αὐτῇ ὡς ἀγαθὴ ἀποδοῦς, ἐπισημαί-
 νει ἢ ὁ Mionnet ἀποδοῦς ἀποδοῦν! ἀποδοῦς ἀποδοῦς
 ἀποδοῦς ἀποδοῦς καὶ τὸν κοίτην τῶν ἀποδοῦν ἀποδοῦς
 οὐκ ἔστι τῶν Poole, ἀποδοῦς ἀποδοῦς ὡς ἢ

Κερόσσα ή μητρὶς τοῦ Βιβαίου

ταύτην μάστιγι δίφου ἑνὸς καὶ ἐναλίου τοῦ
μαύουσι μίτος ἀζα γ' ὄλιος ἠσπασίν, ἐμπὰν αἰθρὶν ὡς
ὡς ἄρρητα ἀρνούσαν. Τούτω δ' ἠνομήνον γ' ὁ Β.Υ. Θεαδ
ἐν τῇ *Historia Memorum*, σελ. 231, ἀποδίδας ὅτι ἡ μα-
στιγὴ αὐτῆ εἶναι ἴσως ἡ τοῦ σοταποῦ μίτου ἀζ' αὐτῆ ἐ-
βάρω ἰοδιν, ὡς θραῖε ὁ ἀναγράφου, ρίος γ' χαρμολόγι κα-
ρη. ἀζα δὲ ἀδτη, ἐς τὴν ἰούδιαν λαύτῃ ἀνισθάνου ἀπότῃ
μιν ὅτι παρὶ γουαν ἀσάνων τὰ ἱστῶ χωρίε ἀρχαίαν συ-
γρασίαν. Διονυσίου Βυβαίου ἰβράσιου Βοσπόρου, σελ. 12, α-
ράφ. XXIV (ἐπ' εὐδύωσι C. Mecher). Οὗτω ὁ συγγραφεὺς
ὄλιος ἀπὶ τῆς Γεογραφίας τοῦ Βιβαίου λέγει: « καὶ ὁ δὲ
ἀναγράφου ἀπὸ τῶν Βυβαίων ἀρχαίως τοῖς τὴν ἐπίστασαν
μαστιγὰν ἀναφῶ ὑπερυπέδου ἐπὶ δόσαν ἐς τὴν δόμο
οὗ γ' ἀσπατοῦ Βορβουσι γ' Κιδαρά, ἐμπρόθευ θυμίσι ἀφ'
ἧς γ' τοῦνοσε τῶ χωρίου ἐμπρόθευ δὲ ρίψη καὶς Κερόσα-
ουσι ἰσοδά. τὴν γὰρ, ἰοὶ μίχαναίσι μιν δὶατ, ἀρῆ δὲ ἕρας,
ἀκριβῶτεον ὄλιον ἀφ' ἐταῖ ἐν κορρη βῶσι ἐσὶ σογιῆν ἰσοδου
γιν, κατὰ τοῦτον μάστοε τὸν ἰσὸν ἐσπομὴν, γ' ἰδὸσι / δὲ καὶ
γὰρ γονὴς ἐπομὴς τὴν) ἀκριβῶτεα δόμο βόρας. τὸ δὲ ἀρα-
μὴν ἐμπρόθευ ριθνεύτα ΠΑΡΑΣΗΜΟΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΑΣ ΜΕΤΑ-
ΒΟΛΗΣ ΤΥΠΟΙ ΓΑΡ ΚΕΡΑΤΩΝ ΚΑΘ' ΕΚΑΤΕΡΟΝ ΤΟΥ ΜΕΤΕ-
ΠΟΥ ΜΕΡΟΣ ΥΠΟΔΥΝΤΕΣ ΕΞΕΙΧΟΝ. ΕΝΘΕΝ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΚΕ-
ΡΟΕΣΣΑ. ταύτῃ γ' ἠσοιδάνας Βιβαὶ ἀνιρ ἴσα δὶατ ἑεεμνεί-
νω, ἀφ' οὗ ἐὶ Βυβαίου ». »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κερίσσα ή του Βοφάρτος μύθος

Πλοχίου Μυνοίου, Πάρις κινδυνεύουσι (Fragmenta
 Histor. gr. rom. IV σφ. 148, ed. Müller): ο Λουδοῦ δὲ ἀπὸ τῆν
 ὄραων ἐπιμετο γήραρ (ή τω), ὄραρα μιν τω τῶνσ ματίμορ
 βόσσορ, αὐτῆ δὲ ἀπὸ τὸ μαζόμενον κίραρ ἐσάνηδοῦσαι,
 καδ' ὁ κίραρὸς τὴ ἡ βοφάρτουσ συμμιόγορται, τὸσ ἰνοῦσ
 οὐ προσδοσίφουσα τὰ ἰσόμενα, ἰσὰρὰ τὸν Σεμιόδορσ βω-
 μὸν τῆν γεγομῆνν κερῶσσαν ἀωεμίνορ κέρην, ἢ ἦσ ἡ
 κίραρ ὁ τῶσ ἀνράδααι... Ἡ τῶινον κερῶσσαν παρὰ Σε-
 μῶδορ νύμω γραφῶσ ἡ ΠΑΡΑΔΟΞΩ ΜΟΡΦΗ ΛΑΜΠΡῆ
 ΘΕΙΣΑ, σοῦ τῶσ ὄραωνσ ἡ ἀπὸ τῶσ σαρδῶινσ, τῶ Σε δε γαρτι
 ἡ μύθοσ Ποσειδῶνα ἐπιμῶσ τὸν μαζόμενον Βοφάρτα».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ μύθος ἐστὶν ἀπομνημονεύματα τῶν ἀπομνημονεύματων
 οὐδὲν ἔστιν ἐπιμῶσ ἀπὸ τῶσ ἰσοῦσ τῶσ κερῶσσαν
 ἰσομῶσ τῶσ ἰσομῶσ τῶσ σαρδῶινσ ἡ ἀπὸ τῶσ ἰσοῦσ
 τῶν νομοτάων τῶν βοφάρτουσ, ἴσοντα τὸν ἰσοῦσ α')
 τῶσ μητρίσ τῶσ κερῶσσαν ἰσοῦσ, ἐπιμῶσ τῶσ ἰσοῦσ
 βωφάρτουσ ἰσοῦσ τῶν βοσσοῦσ, β') τῶν οἰκίον τῶσ αὐτῶσ κερῶσσαν
 οἰσ Ποσειδῶνα γ) τῶν οἰκίον αὐτῶσ Βοφάρτουσ, ἐπιμῶσ τῶν
 ἡρώσ γενναῶσ, μετὰ ἰσοῦσ, οὐ ἡ ἰσοῦσ ΒΥ-
 ΖΑΣ (ἰδοὶ ἰσοῦσ. Ἀρχαῖσ. 1883, σφ. 74-80)